

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/105/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612223089
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612223089.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 77 60 05 proti žalovanému N.. N. Š., H. G. XXX, právne zast. JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 11, o zaplatenie 10 582,68 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 10 582,68 eur so 6 % úrokom z omeškania ročne od 16.11.2005 do zaplatenia a na trovách konania 408,73 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu čo do uplatnených úrokov zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 318 814,-- Sk so 6 % úrokom z omeškania ročne od 20.8.2005 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že v exekúcii, ktorá sa viedla u žalovaného ako súdneho exekútora pod sp.zn. EX 478/00, právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. na základe výzvy žalovaného, uhradila žalovanému preddavok na úhradu odmeny exekútora a hotových výdavkov vo výške 322 750,- Sk a to bezhotovostným prevodom na účet žalovaného dňa 1.12.2000. Exekúcia sa viedla proti povinnému I. G., X. - C. z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX X zo dňa 7.1.1992. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2000, postúpil pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00151653 ako postupca žalobcovi ako postupníkovi, okrem iných, aj svoju splatnú pohľadávku proti povinnému vyplývajúcu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX X zo dňa 7.1.1992, vymáhanú v exekučnom konaní vedenom žalovaným pod sp.zn. EX 478/00. Žalobca v návrhu poukázal na ustanovenie § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb., § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tvorí pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou a.s. zaplatený preddavok príslušenstvo pohľadávky a bolo postúpené spolu s pohľadávkou žalobcovi. Po tom, čo uznesením sp.zn. 1K 293/2007 zo dňa 12.2.2003 vyhlásil Krajský súd v Košiciach konkurz na majetok úpadcu - povinného I. G., X. - C., podal žalobca návrh na zastavenie exekúcie vedenej proti dlžníkovi pod sp.zn. EX 478/00 na Exekútorskom úrade v G.G. T. D.. Exekučný súd exekučné konanie vedené u žalovaného pod sp.zn. EX 478/00 uznesením sp.zn. Er 4094/00-48 zo dňa 22.7.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.8.2005 zastavil a rozhodol o trovách exekúcie tak, že zaviazal oprávneného zaplatiť G. J. N.. N. Š. trovy exekúcie vo výške 3 936,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vzhľadom na to, že žalovaný do podania návrhu nezúčtoval žalobcovi preddavok na odmenu exekútora a náhradu jeho hotových výdavkov, tento preddavok nevrátil a žalobca tvrdí, že finančné prostriedky vo výške 318 814,-- Sk (preddavok 322 750,-- Sk mínus priznané trovy exekúcie 3 936,- Sk) zadržiava žalovaný bez právneho dôvodu. Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 11.8.2005 na zúčtovanie predmetného preddavku, avšak bezvýsledne. Dňa 26.10.2005 opätovne žalobca zaslal žalovanému žiadosť o vrátenie preddavku označenú ako urgencia,

v ktorej žalobca žiada vrátiť konkrétnu sumu 318 814,-- Sk najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému doručená 31.10.2005, pričom ide o predžalobnú upomienku. Žalovaný tento rozdiel medzi poskytnutým preddavkom a priznanou náhradou trov exekúcie nevrátil. V ďalšom žalobca poukázal na ustanovenie § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže žiadal priznať i úroky z omeškania.

Žalovaný účastník namietal premlčanie nároku žalobcu poukazujúc na ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na skutočnosť, že uznesenie o zastavení konania sp.zn. Er 4094/00-48 zo dňa 22.7.2005 nadobudlo právoplatnosť dňa 1.8.2005 a keďže návrh na zaplatenie tejto žalovanej istiny bol na súde podaný dňa 6.8.2007 t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty, súd je povinný na námietku premlčania prihliaďnuť. S týmto tvrdením žalobca nesúhlasil tvrdiac, že žalovaný listom zo dňa 13.8.2004, v ktorom sa vyjadril k jeho výzve na zúčtovanie a vrátenie preddavku budúci dlh uznal. Žalobca za uznanie dlhu považuje vyjadrenie žalovaného v ktorom uvádza, že po ukončení exekúcie zastavením exekučného konania nezúčtovanú časť preddavku neodkladne vráti. Za predpokladu, že by tento list žalovaného z 13.8.2004 súd nepovažoval za uznanie dlhu, žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nárok uplatnený žalobným návrhom je premlčaný a poukázal na ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú premlčacie lehoty i začiatok plynutia tejto premlčacej lehoty. Žalobca tvrdil, že o existencii bezdôvodného obohatenia i o tom, že ho získal žalovaný sa dozvedel až vtedy, keď žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu, ktorá mu bola zaslaná 11.8.2005 a ktorou bol vyzvaný na vrátenie nezúčtovanej časti preddavku. Až keď platba od žalovaného neprišla, vtedy sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení, pričom žalobu podal včas faxovým podaním zo dňa 1.8.2007, ktoré došlo na súd 3.8.2007 a bolo doplnené písomným podaním, ktoré došlo na súd 6.8.2007.

Vzhľadom na vznesenú námietku bol súd povinný sa s touto námietkou vypořadať a posúdiť tiež to, či list žalovaného z 13.8.2004 je uznávacím prehlásením podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Z platnej právnej úpravy uznania dlhu ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka vyplýva, že tento jednostranný právny úkon dlžník adresovaný veriteľovi zakladá vyvráťiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Uznanie dlhu okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejmy dôvod pohľadávky, určená presná výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Pohľadávka určitosti uznávacieho prejavu čo do dôvodu a výšky je splnená aj bez výslovného použitia výrazu „uznanie dlhu“ ak z okolností prípadu je zrejme, že išlo o uznávací prejav. Na základe uznania dlhu dochádza k zastaveniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a namiesto nej odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová premlčacia doba (§ 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka). Z prejednávacej veci z obsahu listu žalovaného adresovaného žalobcovi z 13.8.2004 vyplýva, že jeho prejav má písomnú formu, avšak neobsahuje všeobecné náležitosti - § 34 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Je síce z neho zrejmy dôvod pohľadávky, obsahuje aj prísľub žalovaného tento dlhu uhradiť, avšak výška pohľadávky nie je presne určená. Žalovaným použitú terminológiu „nezúčtovaná časť preddavkov“ nie je možné považovať za presné určenie pohľadávky. Teda súd neposúdil list žalovaného adresovaný žalobcovi za uznávací prejav podľa § 558 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalobca mal vedomosť o výške poskytnutého preddavku dňom právoplatnosti exekučného rozhodnutia sp.zn. Er 4904/00-48 t.j. k 1.8.2005. Keďže návrh na začatie konania bol zaslaný súdu faxovým podaním, ktoré došlo na súd 3.8.2007 a bolo doplnené písomne 6.8.2007, súd skonštatoval, že nárok žalobcu uplatnený žalobným návrhom bol k 3.8.2007 premlčaný.

O žalobnom návrhu žalobcu súd rozhodol rozsudkom sp.zn. 5C/98/2007-83 zo dňa 7.2.2008 tak, že žalobu žalobcu na zaplatenie istiny 318 814,-- Sk so 6 % úrokom z omeškania ročne od 20.8.2000 do zaplatenia zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Blažejka Baláža náhradu trov konania vo výške 480 923,-- Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V dôsledku odvolania žalobcu vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý rozsudkom sp.zn. 4Co 107/2008-121 zo dňa 11.2.2010 rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 7.2.2008 potvrdil, stotožnil sa s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia i s právnou kvalifikáciou. Nárok žalobcu posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia so záverom, že dvojročná subjektívna lehota na priznanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 1.8.2005, kedy uznesenie o zastavení exekúcie a trovách exekúcie nadobudlo právoplatnosť. Uvedeným dňom žalobca zároveň vedel, že preddavok na sumu priznaných trov exekúcie t.j. v žalovanej výške obohacuje žalovaného. Odvolací súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku ohľadne odvolacej námietky týkajúcej sa posúdenia listu žalovaného zo dňa 13.8.2004, ktorý žalobca považoval za uznanie dlhu.

V dôsledku mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora SR proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.2.2010 sp.zn. 4Co 107/2008-21 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7.2.2008 sp.zn. 5C/98/2007-83, rozhodoval vo veci Najvyšší súd SR, ktorý uznesením sp.zn. 6 M Cdo 4/2011 zo dňa 8.8.2012 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.2.2010 sp.zn. 4Co 107/2008, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7.2.2008 sp.zn. 5C/98/2007 a vec vrátil Okresnému súdu Spišská Nová Ves na ďalšie konanie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR súdom nižšieho stupňa bolo vytknuté, že právny vzťah účastníkov konania, z ktorého bol vyvodzovaný žalobným návrhom uplatnený nárok, považovali za občianskoprávny vzťah, v rámci ktorého žalovaný účastník zodpovedá za bezdôvodného obohatenie, ktoré získal na úkor navrhovateľa. Občianskoprávnymi vzťahmi sú však majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb. Pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony, tieto vzťahy sú upravené normami súkromného práva a sú založené na princípoch právnej rovnosti subjektov. Práva a povinnosti, ktoré sú obsahom právnych vzťahov tejto povahy, vznikajúce na základe prejavov vôle vyplývajúcich z princípu autonómie vôle ich subjektov. Vzťahy, ktoré sú založené na nerovnom právnom postavení ich účastníkov a v ktorých orgány verejnej moci rozhodujú o právach a povinnostiach na báze autoritatívnosti, sú verejnoprávne.

Exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom exekučným poriadkom a subsidiárne občianskym súdnym poriadkom. Preto právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromnoprávny vzťah a v danej veci teda nemôže dôjsť na strane exekútora k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Súdu prvého stupňa bolo uložené pred rozhodnutím o žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia vyriešiť otázku, či žalobou uplatnený nárok nevyplýva zo vzťahu zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú účastníkovi konania v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku. Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je totiž úlohou súdu a ten pokiaľ rozhoduje o nároku na plnenie na základe skutkových okolností, so zreteľom na povahu ktorých, alebo spôsob opísania ktorých, prichádza do úvahy možnosť podriadenia žalobou uplatneného nároku pod inú hmotnoprávnu normu než je uvedená v žalobe, musí vec právne posúdiť podľa zodpovedajúcej normy bez ohľadu na to, či je v žalobe uvedený (alebo správne uvedený) právny dôvod požadovaného plnenia. Z týchto záverov Najvyššieho súdu SR a právneho názoru vysloveného v rozhodnutí súd vychádzal v ďalšom konaní, keďže tento záver vyjadrený v rozhodnutí 6 M Cdo 4/2011 je pre súd nižšieho stupňa záväzný.

V zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku teda súd skúmal predpoklady zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú účastníkovi konania.

Po vykonanom dokazovaní súd o návrhu žalobcu rozhodol rozsudkom sp.zn. 16C/105/2012-36 dňa 20.03.2014 tak, že žalobný návrh žalobcu zamietol. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že škoda vznikla výlučne konaním žalovaného, teda je daná príčinná súvislosť medzi jeho konaním a vzniknutou škodou, že sa tejto zodpovednosti zbaviť nemôže podľa § 33 ods. 1 Ex.por. účinného v čase zastavenia exekúcie Er 4094/00. Dospel k záveru, že v konaní boli preukázané všetky predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu ako exekútora podľa citovaného ustanovenia, vrátane výšky škody, ktorú tvorí rozdiel medzi poskytnutým preddavkom na jeho odmenu a náhradu jeho hotových výdavkov 322750 Sk a trovami 3 936 Sk priznanými uznesením Er 4094/00-48 z 22.7.2005 a celková škoda vyčíslená žalobcom predstavuje 318 814,- Sk t.j. 10 582,68 eur.

V dôsledku odvolania žalobcu proti rozsudku zo dňa 20.3.2014 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 4Co/272/2014-63 zo dňa 2.3.2015 tento rozsudok zrušil. Stotožnil sa so záverom prvostupňového súdu, že škoda vznikla výlučne konaním žalovaného, s existenciou príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou, aj so záverom prvostupňového súdu, že v konaní boli preukázané všetky predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu ako exekútora, vrátane výšky škody. Prvostupňový rozsudok bol zrušený z dôvodu nepreskúmateľnosti odôvodnenia záveru, že žalobca ako poškodený sa o škodu dozvedel právoplatnosťou uznesenia o zastavení exekúcie t.j. k 1.8.2005 z dôvodu, že súd neuviedol, na základe akých skutočností a úvah k takému záveru dospel. Súdu prvého stupňa bolo uložené v ďalšom konaní opätovne posúdiť námietku premlčania, vyrovnáť sa so všetkými skutočnosťami uvedenými v odvolaní a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné. Bolo potrebné zistiť, či po tom, ako bolo exekučné konanie zastavené a rozhodnuté o

trovách exekúcie, žalovaný vykonal vyúčtovanie týkajúce sa priznaných trov a poskytnutého preddavku tak ako to žalobcovi oznámil listom z 13.8.2004, príp. vykonal konečné zúčtovanie, aké stanovisko zaujal k výzve z 11.8.2005, príp. či a kedy doručil oznámenie o preúčtovaní poskytnutého preddavku na iné exekučné konanie.

V zmysle pokynov daných týmto uznesením súd opätovne vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, vyžiadal od Slovenskej komory exekútorov exekučný spis EX 478/00 a zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Er 4094/00 Okresného súdu Spišská Nová Ves mal súd preukázané, že na návrh právneho predchodcu žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. sa proti povinnému I. G., X. - C. viedla exekúcia pre vymoženie istiny 3 227 420,-- Sk s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX X zo dňa 7.1.1992. Na túto exekúciu súd vydal poverenie dňa 14.12.2000 a súčasne zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX Z. XXX v k.ú. T.. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu na základe výzvy exekútora poskytol žalovanému bezhotovostným prevodom na účet dňa 1.12.2000 preddavok na úhradu odmeny exekútora a jeho hotových výdavkov vo výške 322 750,-- Sk.

Po oboznámení sa so zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s. a postupníkom Slovenskou konsolidačnou a.s. Bratislava zo dňa 28.6.2000 nebolo sporné, že pohľadávka proti povinnému I. G., X. - C., T. XXX prešla na žalobcu. V zmysle § 121 ods. 3 a § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka prešla na žalobcu nielen pohľadávka, ale aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca ako postupník v exekučnom konaní vedenom u žalovaného pod sp.zn. EX 478/00 získal procesné postavenie oprávneného. V tomto procesnom postavení po tom, čo Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 1K 293/97 zo dňa 12.2.2003 vyhlásil konkurz na majetok povinného spoločnosť I. G., X. - C., podal žalobca návrh na zastavenie exekúcie. Exekučný súd uznesením sp.zn. Er 4094/00-48 dňa 22.7.2005 exekučné konanie vedené u žalovaného pod EX 478/00 zastavil a žalobcu ako oprávneného zaviazal k náhrade trov exekúcie vo výške 3 936,-- Sk. Uznesenie o zastavení konania a trovách exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.8.2005. Dňa 11.8.2005 žalobca požiadal listom o informáciu k zúčtovaniu poskytnutého preddavku a požiadal žalovaného o oznámenie termínu zúčtovaného preddavku 322 750,-- Sk. Dňa 26.10.2005 bola žalovanému zaslaná žiadosť o vrátenie preddavku označená ako urgencia, v ktorej žalobca žiada vrátiť konkrétnu sumu 318 814,-- Sk najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému doručená dňa 31.10.2005, pričom ide o predžalobnú upomienku. Žalovaný na výzvu žalobcu rozdiel medzi poskytnutým preddavkom a priznanou náhradou trov exekúcie nevrátil. Rozdielu medzi poskytnutým preddavkom 322 750,-- Sk a priznanou náhradou trov exekúcie vo výške 3 936,-- Sk t.j. sumy 318 814,-- Sk sa žalobca pôvodne domáhal ako bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Keďže právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu a je vylúčené v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6M Cdo 4/2011 zo dňa 8.8.2012, aby súd posúdil právny vzťah účastníkov konania ako vzťah bezdôvodného obohatenia, ktorý je upravený normami súkromného práva, súd posúdil tento právny vzťah účastníkov konania ako vzťah verejnoprávny, ktorý je založený na nerovnom právnom postavení účastníkov a v ktorom orgán verejnej moci, v tomto prípade exekútor, rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov na báze autoritatívnosti. Dospel k záveru, že na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenie § 33 ods. 1 Exekučného poriadku.

Následne súd skúmal v zmysle § 33 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení, či sú splnené predpoklady za škodu spôsobenú žalovaným ako exekútorom pri výkone exekučnej činnosti.

Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Základnými prvkami vzťahu zodpovednosti za škodu sú protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V tomto prípade žalovaný ako súdny exekútor nebol oprávnený previesť zostatok poskytnutého preddavku na inú exekúciu bez súhlasu oprávneného. K takémuto postupu ho neoprávňujú žiadne právne predpisy a navyše konal vo vedomom rozpore s vôľou žalobcu, ktorý dostatočne určito vyjadril žalovanému svoj nesúhlas s takýmto postupom. Žalovaný

zadržal zostatok poskytnutého preddavku neoprávnene, proti vôli vlastníka peňažných prostriedkov, ktoré tvorili preddavok, čím sa dopustil protiprávneho úkonu. Pokiaľ mal úmysel žalovaný zabezpečiť trovy inej exekúcie preddavkom, mal o to oprávneného požiadať v zmysle § 197 ods. 1 Exekučného poriadku a v prípade, ak by s tým oprávnený nesúhlasil, mohol súd na návrh exekútora v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaviť. Sankciou za nezaplatenie preddavku je zastavenie exekúcie a žalovaný ako exekútor nemal právo previesť zostatok preddavku z jednej exekúcie na druhú pokiaľ sa tak výslovne s oprávneným nedohodol. Navyiac žalobca dal do pozornosti súdu tú skutočnosť, že exekútor použil zostatok preddavku z exekučného konania Er 4094/00 na zabezpečenie trov inej exekúcie, ktorú nevedol pre vymoženie pohľadávky Slovenskej konsolidačnej a.s., ale pre vymoženie pohľadávky iného oprávneného.

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je spôsobenie škody. Škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného, pričom v konaní nebolo sporné, že žalobcovi vznikla škoda rovnajúca sa výške rozdielu medzi poskytnutým preddavkom a skutočnými trovami exekúcie, ktoré bol povinný žalobca znášať.

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť, ktorá spočíva v tom, že za predpokladu, ak by žalovaný splnil svoju zákonnú povinnosť a vrátil žalobcovi nespotrebovanú časť preddavku na trovy exekúcie, nedošlo by k zmenšeniu majetku a teda ku vzniku škody na strane žalobcu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že škoda vznikla výlučne konaním žalovaného a teda je daná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou. Exekútor sa tejto zodpovednosti nemôže zbaviť na rozdiel od pôvodného znenia ustanovenia § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý poznal zbavenie sa zodpovednosti (liberalizáciu). Súčasné znenie ustanovenia § 33 ods. 1 Exekučného poriadku bolo účinné v čase zastavenia exekúcie Er 4094/00.

Súd konštatuje, že v konaní boli preukázané všetky predpoklady zodpovednosti za škodu žalovaného ako exekútora v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku vrátane výšky škody, ktorú tvorí rozdiel medzi poskytnutým preddavkom na odmenu exekútora a náhradou jeho hotových výdavkov vo výške 322 750,-- Sk a trovami exekúcie priznanými uznesením sp.zn. Er 4094/00-48 zo dňa 22.7.2005 vo výške 3 936,-- Sk. Celková škoda je žalobcom i súdom vyčíslená na 318 814,-- Sk t.j. 10 582,68 eur.

V konaní bolo potrebné sa vyporiadať s námietkou žalovaného o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, ktorý tvrdí, že pasívne legitimovaným účastníkom konania má byť Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, keďže žalovaný súdny exekútor vykonával činnosť na základe poverenia súdu a šlo o exekučnú činnosť podľa 3. a 4. časti exekučného poriadku. Z ustanovenia § 33 ods. 1 exekučného poriadku vyplýva, že priama osobná zodpovednosť exekútora je daná iba ak osobitný zákon neustanovuje inak. Týmto osobitným zákonom je zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej funkcie. Ten v ustanovení § 4 ods. 1a bod 3 určil, že vo veci náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci (za ktorú považuje aj škodu spôsobenú súdnym exekútorom pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu) podľa zákona č. 233/1995 Z.z. koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR. V takomto prípade by nebol pasívne legitimovaný žalovaný ako súdny exekútor. Právne postavenie exekútora je determinované tým, že vykonáva úlohy orgánu verejnej (štátnej) moci a z tohto dôvodu sa naňho vzťahujú iné kritéria než na právne postavenie subjektov, ktoré nevykonávajú verejnú moc. Exekútor vykonáva v zásade úlohy štátneho orgánu a z toho vyplýva aj to, že jeho právne postavenie, práva a povinnosti a obmedzenia zákon ustanovuje v úzkej spojitosti s týmto osobitným postavením. V exekučnom konaní exekútor vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej resp. štátnej moci v rozsahu ustanovenom exekučným poriadkom a subsidiárne občianskym súdnym poriadkom. Zverený výkon štátnej moci upravuje aj samotná práva úprava v § 5 ods. 2 a z toho dôvodu sa na súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti vzťahuje aj právny režim náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Pri realizácii úkonov exekučného konania nie je súdny exekútor nositeľom základných práv a slobôd, ale naopak ako predstaviteľ verejnej moci sa podieľa na plnení pozitívneho záväzku štátu v súvislosti s realizáciou základných práv účastníkov konania. Avšak čo sa týka postavenia súdneho exekútora v súvislosti s rozhodovaním súdu o trovách exekúcie a o jeho odmene je jeho postavenie odlišné. Exekučný poriadok v ustanovení § 37 ods. 1 priznáva súdnemu exekútorovi postavenie účastníka konania, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie. Trovami exekúcie sú podľa ustanovenia § 200 ods. 1 Exekučného poriadku odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie. Pokiaľ ide o postavenie súdneho exekútora vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania, je považovaný za osobu

vykonávajúcu slobodné povolanie, ktorá má ekonomický záujem na priebehu a výsledku exekučného konania. Súdno-exekútorскую činnosť vykonáva ako slobodné povolanie a aj ako podnikateľskú činnosť na účely tvorby zisku.

V tomto prípade žalovaný ako exekútor v zmysle § 197 ods. 2 Exekučného poriadku požadoval od oprávneného primeraný preddavok na odmenu a náhradu výdavkov, ktorý mu bol dňa 1.12.2000 aj uhradený. Exekučné konanie bolo ukončené zastavením uznesením sp.zn. Er 4094/00-48 zo dňa 22.7.2005 a exekútorovi boli priznané trovy exekúcie vo výške 3 936,-- Sk, na ktorých úhradu exekučný súd zaviazal oprávneného. Po zastavení exekučného konania bol exekútor v postavení účastníka konania povinný preddavok zúčtovať a nespotrebovanú časť preddavku, v tomto prípade 10 582,68 eur t.j. 318 814,-- Sk, vrátiť oprávnenému, ktorý preddavok exekútorovi poskytol. Teda v tomto postavení exekútor nevykonával úlohy štátneho orgánu, ktorému bol zverený výkon verejnej moci a tým, že preddavok nevrátil, spôsobil žalobcovi škodu. Súd preto tvrdí, že žalovaný účastník je pasívne legitimovaný v tomto konaní, v ktorom si žalobca uplatnil pôvodne vydanie bezdôvodného obohatenia a ktoré následne bolo kvalifikované ako náhrada škody v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku. Z týchto dôvodov súd neuznal námietku žalovaného vo vzťahu k nedostatku pasívnej legitimácie tvrdiac, že pasívne legitimovaným v tomto konaní je práve žalovaný, ktorý nespôsobil škodu pri výkone samotnej exekučnej činnosti, na ktoré mu bolo vydané poverenie podľa tretej a štvrtej časti exekučného poriadku, ale spôsobil škodu ako osoba vykonávajúca slobodné povolanie, ktorá má ekonomický záujem na priebehu a výsledku exekučného konania, ako osoba, ktorá prijala preddavok vo výške 322 750,-- Sk a po priznaní trov exekúcie vo výške 3 936,-- Sk zostatok preddavku nevrátila.

Ďalej bolo potrebné sa opätovne vyporiadať so vznesenou námietkou premičania žalovaným, ktorý tvrdí, že na tento právny vzťah je potrebné použiť ustanovenia občianskeho zákonníka, ktorými je upravené premičanie nároku na náhradu škody. Žalobca tvrdí, že exekučný poriadok ani iný žiadny predpis týkajúci sa exekučného konania, neupravuje plynutie dôb týkajúcich sa nárokov medzi súdnym exekútorom a oprávneným. Premičanie je upravené v rôznych právnych predpisov slovenského právneho poriadku a vo všetkých prípadoch sa dotknuté nároky premičujú na základe príslušnej špeciálnej úpravy premičania v konkrétnych právnych predpisoch. V tomto prípade sa súd nestotožnil s právnym názorom žalobcu na riešenie časovej vymáhateľnosti nárokov, ktoré vznikli na základe predpisov neobsahujúcich špeciálnu úpravu premičania. Formálnym výkladom zákona je možné dôjsť k záveru, že pokiaľ exekučný poriadok neustanovuje, že nároky oprávneného voči súdnemu exekútorovi sa premičujú, tak k premičaniu týchto nárokov nedochádza. To, či ten ktorý nárok je premičaný, musí explicitne upravovať právny predpis, ktorý tiež upravuje právny režim dotknutej pohľadávky. Teda k premičaniu podľa názoru žalobcu nedochádza v prípade akýchkoľvek pohľadávok, pravidlo premičania nie je univerzálnym pravidlom a námietku premičania možno vzniesť iba vtedy, keď príslušný predpis výslovne stanovuje, že sa pohľadávka premičuje a v akých lehotách. Súd sa nestotožňuje s týmto právnym názorom žalobcu. I keď otázka premičania nie je upravená v zákone č. 233/1995 Z.z. (Exekučnom poriadku), je potrebné pri posudzovaní námietky premičania subsidiárne použiť najbližší právny predpis a to Občiansky zákonník, keďže exekútor spôsobil škodu v postavení účastníka exekučného konania a ku škode došlo v súvislosti s rozhodovaním exekučného súdu o trovách exekúcie a nevrátení zostatku preddavku žalobcovi.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premičí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - § 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Vzhľadom na skutočnosť, že k zrušeniu rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 20.3.2014 došlo práve z dôvodu nepreskúmateľnosti záveru o premičaní nároku žalobcu, súd opätovne posúdil námietku premičania a vyporiadal sa so všetkými skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalobcu proti tomuto rozsudku. Vypočul žalovaného, ktorý sa mal vyjadriť k vykonaniu zúčtovania týkajúceho sa priznaných trov a poskytnutého preddavku, konečného zúčtovania a oznámenia stanoviska k výzve žalobcu z 11.8.2005. Z účastníckeho výsluchu žalovaného účastníka vyplýva, že pre dlhoročný časový odstup si na nič nepamätá a nevie sa vyjadriť k tomu, či bolo realizované zúčtovanie preddavku vo vzťahu k žalobcovi a pokiaľ časť preddavku nevrátil, bolo tak z dôvodu, že zrejme nedisponoval žiadnymi finančnými prostriedkami. Súd zo spisu EX 478/00 zistil, že tento spis neobsahuje žiadne

listiny, ktoré by svedčili o zúčtovaní preddavku vo vzťahu k žalobcovi. Žalovaný reagoval na výzvu žalobcu zo dňa 3.8.2004, ktorou žalobca žiadal zúčtovať poskytnutý preddavok, podaním zo dňa 13.8.2004, kedy žalobcovi oznámil, že preddavok nie je možné zúčtovať, že exekučné konanie doposiaľ pretrváva a v súčasnosti je prerušené z dôvodov, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. Doporučil žalobcovi podať návrh na zastavenie exekučného konania s tým, že po ukončení exekúcie nezúčtovanú časť preddavkov bezodkladne vráti. V spise EX 478/00 sa nachádza žiadosť o poskytnutie informácie k zúčtovaniu poskytnutého preddavku z 11.8.2005, na ktorú žalovaný nereagoval. V spise sa nenachádza žiadna listina, ktorou by žalovaný reagoval na výzvu žalobcu, ktorou žiadal oznámiť termín zúčtovania poskytnutého preddavku. Ďalej exekučný spis obsahuje žiadosť o vrátenie preddavku zo dňa 26.10.2005, v ktorej žalobca poukazuje na právoplatnosť uznesenia o zastavení exekúcie a rozhodnutie o trovách exekúcie právoplatne ku dňu 1.8.2005 a výslovne žiada vrátiť sumu 318 814,- Sk na účet žalobcu do 15 dní od doručenia výzvy. Exekučný spis neobsahuje reakciu žalovaného a súčasťou exekučného spisu nie je ani zúčtovanie preddavku.

Súd opätovne posúdil námietku premičania a s prihliadnutím na obsah odvolania žalobcu dospel k záveru, že nárok žalobcu, uplatnený týmto žalobným návrhom, nie je premičaný. Keďže v konaní bolo nesporne preukázané, že škoda vznikla výlučne konaním žalovaného a že je daná príčinná súvislosť medzi konaním a vzniknutou škodou, je potrebné dospieť k záveru, že v prípade náhrady škody nie je podstatný časový okamih, kedy sa žalobca dozvedel o výške nespotrebovaného preddavku, ale okamih vzniku škody. Teda najskôr musí dôjsť k porušeniu povinností a k vzniku škody a až od tohto okamihu začína plynúť premičacia doba pre uplatnenie nároku z titulu náhrady škody. K porušeniu povinnosti zúčtovať poskytnutý preddavok, ani k vzniku škody ku dňu 1.8.2005 t.j. ku dňu právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie č.k. Er 4094/00-48 zo dňa 22.7.2005 nedošlo. Po doručení uznesenia o zastavení exekúcie mal žalobca trojdňovú lehotu na uhradenie trov exekučného konania, ktorá uplynula 4.8.2005 a až nasledujúcim dňom t.j. 5.8.2005 mohol žalovaný prvýkrát uskutočniť zúčtovanie poskytnutého preddavku. Výzvou zo dňa 11.8.2005, doručenou dňa 17.8.2005, žalobca požiadal žalovaného o oznámenie termínu zúčtovania poskytnutého preddavku, na čo žalovaný nereagoval. Preto žiadosťou zo dňa 26.10.2005, ktorá bola doručená žalovanému 31.10.2005, čo vyplýva z fotokópie doručky (č.l. 10 spisu 5C/98/2007), žalobca žiadal žalovaného o vrátenie preddavku najneskôr v lehote 15 dní od doručenia t.j. do 15.11.2005. Nezúčtovaním preddavku v tejto dodatočne poskytnutej lehote došlo k porušeniu povinnosti žalovaného a vzniku škody, pričom žalovaný sa do omeškania so zúčtovaním preddavku dostal v deň nasledujúci po uplynutí 15-dňovej lehoty, v ktorej bol povinný preddavok zúčtovať.

Ako už bolo vyššie uvádzané, ani po doplnení dokazovania výsluchom žalovaného a oboznámením obsahu spisu EX 478/00, sa presný okamih zúčtovania preddavku nepodarilo zistiť, je však nesporné, že k zúčtovaniu preddavku nemohlo dôjsť pred uplynutím lehoty vykonateľnosti, teda skôr ako 5.8.2005. K zúčtovaniu preddavku nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote do 15.11.2005, z čoho vyplýva, že nasledujúcim dňom bol žalovaný v omeškaní.

Návrh na začatie konania žalobca podal dňa 3.8.2007 faxovým podaním, ktoré v lehote troch dní doplnil písomným vyhotovením návrhu na začatie konania, ktorý bol doručený súdu 6.8.2007. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobný návrh žalobcu bol podaný v lehote v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto súd na premičanie neprihliadol. Žalobca vykonal svoje právo v zákonom určenej lehote, teda žalobca sa môže svojho práva s úspechom domáhať na súde. Zo všetkých týchto dôvodov súd návrhu žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 10 582,68 eur. Žalobca žiadal pôvodným žalobným návrhom priznať úroky z omeškania od 20.8.2005.

O úrokoch z omeškania súd rozhodol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tieto úroky priznal žalobcovi od 16.11.2005 do zaplatenia s tým, že v prevyšujúcej časti nárok žalobcu na priznanie úrokov z omeškania zamietol. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania ku dňu 16.11.2005 z dôvodu, že zúčtovanie nerealizoval v žalobcom poskytnutej lehote, pričom ani po doplnení dokazovania sa nepodarilo zistiť presný okamih zúčtovania. Súd má za to, že k zúčtovaniu preddavku zo strany žalovaného vôbec nedošlo.

Úroky z omeškania boli priznané navrhovateľovi v zmysle už citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo výške určenej vládny nariadením č. 87/1995 Z.z. aktuálnym ku dňu omeškania odporcu so zaplatením peňažného záväzku. Ku dňu omeškania v zmysle § 3 vládneho nariadenia v znení účinnom ku dňu omeškania, je výška úrokov z omeškania dvojnásobok diskontnej

sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Z prehľadu základných úrokových sadzieb vyhlasovaných Národnou bankou Slovenska vyplýva, že ku dňu 16.11.2005 bola základná úroková sadzba 3 %, teda súd priznal žalobcovi úroky z omeškania z nezaplatenej pohľadávky vo výške 6 %.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ich náhradu priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech. Náhrada trov konania pozostáva z náhrady cestovného za pojednávania, ktoré sa uskutočnili dňa 20.3.2014 a 10.9.2015. Podľa predložených dokladov žalobcu, na dopravu na pojednávania bolo použité osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1.6i, EČ: BA 214 NL s priemernou spotrebou 7,2 l/100 km pri použití paliva - benzín 95 oktánový. Za pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 20.3.2014 bolo žalobcovi priznané cestovné v ním vyčíslenej výške, nakoľko nárok na náhradu cestovného preukázal aj účtovným dokladom o čerpaní pohonných hmôt. Cestovné bolo priznané nasledovne: Bratislava - Spišská Nová Ves a späť = 365 km x 2 = 730 km, spotrebované PHM $730/100 \times 7,2 = 52,56$ l, suma za PHM na pojednávanie 1,394 eur/1; $52,56 \times 1,394 = 73,27$ eur. Náhrada za amortizáciu podľa opatrenia MPSVR SR č. 632/2008 Z.z. vydaného na základe zákona č. 283/2002 Z.z. - $0,183$ eur x 730 = 133,59 eur. Teda náhrada cestovného za pojednávanie dňa 20.3.2014 bola priznaná vo výške 206,86 eur (73,27 eur + 133,59 eur).

Žalobcovi bola priznaná tiež náhrada cestovného na pojednávanie dňa 10.9.2015 v nasledovnej výške: Bratislava - Spišská Nová Ves a späť = 365 km x 2 = 730 km, spotrebované PHM $730/100 \times 7,2 = 52,56$ l, suma za PHM na pojednávanie 1,299 eur/1; $52,56 \times 1,299 = 68,28$ eur. Náhrada za amortizáciu podľa opatrenia MPSVR SR č. 632/2008 Z.z. vydaného na základe zákona č. 283/2002 Z.z. - $0,183$ eur x 730 = 133,59 eur. Teda náhrada cestovného za pojednávanie dňa 10.9.2015 bola priznaná vo výške 201,87 eur (68,28 eur + 133,59 eur).

Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z náhrady cestovného za pojednávania dňa 20.3.2014 a 10.9.2015 v celkovej výške 408,73 eur (206,86 + 201,87). Náhradu ďalších trov konania, ktoré žalobcovi vznikli po vydaní dovolacieho uznesenia Najvyššieho súdu SR 6NCdo 4/2011 zo dňa 8.8.2012 si žalobca neuplatnil, nakoľko skôr vzniknuté trovy konania vrátane zaplateného súdneho poplatku boli vysporiadané započítaním pohľadávok z 9.4.2010.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.